Una realitat palpable - Mediterráneo - 09/07/2017

La ventana de la UJI

Una realitat palpable

LLUÍS
Gimeno Betí*

El fet literari ofereix ja fa temps una gran diversitat de camins. Solament cal fer un exercici de comprovació a través d'alguns mitjans de comunicació escrits que informen sobre novetats en l'àmbit literari per a adonar-nos-en. Ara i ací, voldríem destacar-ne, sobretot, un: l'anomenat assaig, una mena d'escrit que aborda d'una manera lliure la diversitat de temes i problemes actuals sense pretensió d'aprofundir-hi. L'autor de qualsevol assaig pot no tenir un gran coneixement científic, tècnic o humanístic del tema, no cal, per tant, ser-ne especialista. Tan sols, tenir interés de la qüestió a tractar, però partint-ne, evidentment, d'una provada formació cultural. D'altra banda, com tot en la vida, també els grans especialistes en matèries científiques, tècniques o humanístiques, posem per cas, han escrit grans assatjos, no cal dir-ho.

En el curs d'estiu que la Fundació Germà Colón de la Universitat Jaume I ha programat per a aquest curs *(L'assaig: pensament en diàleg i models de llengua*, dies 12, 13 i 14 de juliol), contiuarem el diàleg que vam establir amb la societat de la nostra ciutat des de fa temps, i ho farem des de l'actualitat més notòria, perquè l'assaig es presta a tota classe de disquisicions que examinen la percepció actual, tant política com cultural, científica, tècnica, etc. Podríem dir que l'assaig s'ha convertit en un gènere dialogant i democràtic, conceptes que intentem posar en pràctica en cada curs d'estiu organitzat per la FGC.

Cada tema tractat en un assaig demana un model lingüístic diferent, però tots parteixen principalment dels nivells estàndards de qualsevol llengua, prenent-ne expressions i paraules d'ús més generals, per la mateixa raó que apuntàvem més amunt.

La norma estàndard no és sinó la que ha sorgit i s'ha fixat en totes les llengües modernes de cultura, les quals han vist desenvolupar-se un codi utilitari. L'estàndard és, per tant, la varietat lingüística que les societats multidialectals conscients de la seua necessitat estableixen com a vehicle de comunicació formal i com a vehicle també de comunicació normalitzat, gramaticalment i ortogràficament parlant. És el producte d'una voluntat social; la societat, en el cas dels estàndards, intervé en el fet lingüístic d'una manera molt diferent de com ho fa usualment.

Aquestes qüestions seran posades a l'abast pels ponents, amb la pretensió que siga una pedra més en l'edifici que constitueix el fet cultural. ≡

***Director del curs**

Podríem dir que l'anomenat assaig s'ha convertit en un gènere dialogant i democràtic